

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá otázkou právní úpravy a používání institutu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu upraveného v ustanovení § 88 trestního řádu, jakož i úzce souvisejícího institutu zjišťování údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu dle § 88a trestního řádu. Cílem práce je analýza současné právní úpravy, používání obou institutů v praxi s důrazem na zjištění stávajících problémů a návrhů jejich řešení.

Odposlech a zjišťování údajů jsou instituty, které slouží jako nástroj pro získání informací v rámci trestního řízení a následné dokazování, jsou však významnými zásahy do základních lidských práv zejména práva na soukromí. Avšak při splnění zákonných podmínek se jedná o zásah dovolený, tento ústavněprávní aspekt je v práci rozebrán.

Vzhledem k dnešní době plné moderních technologií a způsobů komunikace na dálku jsou odposlech a zjišťování údajů hojně využívané, a právě v té souvislosti vyvstává otázka opodstatněnosti jejich používání, způsobů jejich nařizování a provádění, jakož i možnosti použití výsledků z nich vzešlých pro dokazování v trestním řízení. Práce se věnuje také významné judikatuře poslední doby týkající se zákonnosti zásahu do základních práv a také problematice pojmů neodpovídajících současnosti (např. telekomunikace) a institutů nedostatečně upravených právním řádem (např. dokazování osobním profilem na sociálních sítích). Část práce je věnována také informační povinnosti ve vztahu k osobě, vůči níž byl odposlech nařízen, kontrole zákonnosti ze strany soudu i zvláštních orgánů k tomuto zřízených a přeshraničnímu odposlechu.

Analýzou obou institutů autorka dospěla k závěru, že zákonodárce ponechává úpravu příliš obecnou, nepřizpůsobenou nejrůznějším možnostem využití institutů v dnešní době, a že by bylo vhodné provést celou řadu legislativních změn ve vztahu k rozvoji moderních technologií.